

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym dnia 30 kwietnia 2019 roku do Sądu Rejonowego(...) w L. powód C. (...) z siedzibą w D. wniósł o zasądzenie od pozwanego P. N. kwoty 3.814,34 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. Powód wskazał, że roszczenie nie jest przedawnione, albowiem w dniu 30 sierpnia 2018 roku P. N. dokonał wpłaty na rzecz C. (...) z siedzibą w D. w kwocie 2.019,93 zł.

Orzeczeniem z dnia 27 maja 2019 roku Referendarz w Sądzie Rejonowym (...) w L. orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

W ustawowym terminie pozwany wniósł sprzeciw wskazując, że pozew nie uwzględnia dokonanych przez pozwanego na rzecz pierwotnego wierzyciela kwot 3.100,00 zł i 2.120,00 zł oraz załączył dowody przelewów (k. 14-17).

Na zarządzenie Przewodniczącego pełnomocnik powoda pismem z dnia 19 grudnia 2019 roku wskazał, że kwota 2.120,00 zł została dokonana na rzecz wierzyciela pierwotnego, przekazana powodowi dnia 30 sierpnia 2018 roku i uwzględniona na koncie pozwanego, natomiast wpłata w kwocie 3.100,00 zł została przekazana w dniu 24 października 2019 roku. W związku z powyższym powód ograniczył powództwo do kwoty 714,34 wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty (k. 93).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

P. N. posiadał zadłużenie względem (...) w W. w kwocie 5211,99 zł. Składały się na nie należności:

- (...) z tytułu noty karnej, data wystawienia 4 maja 2017 roku, data płatności 18 maja 2017 roku, kwota 1.038,16 zł,
- (...) z tytułu noty karnej, data wystawienia 3 maja 2017 roku, data płatności 18 maja 2017 roku, kwota 1.037,11 zł,
- (...) z tytułu noty karnej, data wystawienia 4 września 2017 roku, data płatności 18 września 2017 roku, kwota 1.710,71 zł,
- (...) z tytułu noty karnej, data wystawienia 4 marca 2017 roku, data płatności 21 marca 2017 roku, kwota 560,00 zł,
- (...) z tytułu faktury, data wystawienia 12 listopada 2016 roku, data płatności 28 listopada 2016 roku, kwota 179,63 zł,
- (...) z tytułu faktury, data wystawienia 12 października 2016 roku, data płatności 26 października 2016 roku, kwota 38,97 zł,
- (...) z tytułu faktury, data wystawienia 12 grudnia 2016 roku, data płatności 27 grudnia 2016 roku, kwota 245,74 zł,
- (...) z tytułu faktury, data wystawienia 12 stycznia 2017 roku, data płatności 26 stycznia 2017 roku, kwota 190,26 zł,
- (...) z tytułu faktury, data wystawienia 12 lutego 2017 roku, data płatności 27 lutego 2017 roku, kwota 159,95 zł,
- (...) z tytułu noty odsetkowej, data wystawienia 8 grudnia 2016 roku, data płatności 27 grudnia 2016 roku, kwota 4,14 zł,
- (...) z tytułu noty odsetkowej, data wystawienia 8 grudnia 2016 roku, data płatności 27 grudnia 2016 roku, kwota 0,26 zł,
- (...) z tytułu noty odsetkowej, data wystawienia 8 grudnia 2016 roku, data płatności 27 grudnia 2016 roku, kwota 2,06 zł

Dowód: wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy cesji k. 37

Dnia 7 sierpnia 2018 roku powyższa wierzytelność została zbyta na rzecz C. (...) z siedzibą w D..

Okoliczność bezsporna, a nadto umowa cesji z załącznikami k. 34-48

W dniu 9 sierpnia 2018 roku P. N. dokonał wpłaty na rachunek należący do (...) w W. w wysokości 3.100,00 zł

Okoliczność bezsporna a nadto kserokopia przelewu k. 16

W dniu 17 sierpnia 2018 roku P. N. dokonał wpłaty na rachunek należący do (...) w W. w wysokości 2.120,00 zł

Okoliczność bezsporna a nadto kserokopia przelewu k. 15

Ww. środki zostały przekazane przez pierwotnego wierzyciela na rzecz C. (...) w D. dnia 30 sierpnia 2018 roku i 24 października 2019 roku.

Okoliczność bezsporna, twierdzenie przyznane pismem procesowym z dnia 19 grudnia 2019 roku k. 93

Pismem z dnia 17 sierpnia 2018 roku C. (...) z siedzibą w D. wezwał P. N. do zapłaty kwoty 5.643,78 zł.

Dowód: wezwanie do zapłaty k. 76

W dniu 30 sierpnia 2018 roku P. N. dokonał wpłaty na rzecz C. (...) z siedzibą w D. w kwocie 2.019,93 zł.

Okoliczność bezsporna, twierdzenie pozwu k. 7 akt

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie. Sąd uwzględnił dokumenty zawarte w aktach, których strony nie kwestionowały, a co do których brak było podstaw do odmówienia wiarygodności.

Zgodnie z treścią art. 6 k.c., ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Przepis ten określa reguły dowodzenia, tj. przedmiot dowodu oraz osobę, na której spoczywa ciężar udowodnienia faktów mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Zaznaczyć też trzeba, że przy rozpoznawaniu sprawy na podstawie przepisów kodeksu postępowania cywilnego (po zmianach wprowadzonych ustawą z dnia 1 marca 1996 r. o zmianie kodeksu postępowania cywilnego, rozporządzeń Prezydenta Rzeczypospolitej - Prawo upadłościowe i Prawo o postępowaniu układowym, kodeksu postępowania administracyjnego, ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz niektórych innych ustaw – Dz. U. nr 43, poz. 189), rzeczą sądu nie jest zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie, ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne. Jest to wyrazem zasady, iż to strony powinny być zainteresowane wynikiem postępowania oraz że to one dysponują przedmiotem postępowania m. in. poprzez powoływanie i przedstawianie Sądowi wybranych przez siebie dowodów.

Z pozwu i dokumentacji przesłanej przez pozwanego wynika, że pozwany dokonał sumarycznie wpłat na rzecz powoda oraz pierwotnego wierzyciela w kwocie 7.313,93 zł. Powód nie wykazał, w jaki sposób dokonał wyczerpania, zgodnie z którym po dokonaniu ww. wpłat pozwany posiada jeszcze 714,34 zł długu.

Na dzień 7 sierpnia 2018 roku zgodnie z elektronicznym wyciągiem do umowy cesji P. N. posiadał względem pierwotnego wierzyciela zadłużenie w sumarycznej kwocie 5211,99 zł z tytułu roszczenia głównego i not odsetkowych i w takiej postaci wierzytelność została zbyta powodowi. Dłużnik dokonał wpłat w kwocie 2.120,00 zł dnia 16 sierpnia 2018 roku oraz w kwocie 3.100,00 zł dnia 9 sierpnia 2018 roku, a zatem w sumarycznej kwocie 5.120,00 zł na rzecz pierwotnego wierzyciela – (...). Powyższe kwoty zostały przekazane na rzecz C. (...) z siedzibą w D.. Dodatkowo zgodnie

z twierdzeniami pozwu pozwany dokonał jeszcze wpłaty w kwocie 2.019,93 zł w dniu 30 sierpnia 2018 roku na rzecz C. (...) z siedzibą w D..

Wbrew twierdzeniom strony powodowej, wpłaty w kwotach 2.120,00 zł oraz 3.100,00 zł nie zostały uwzględnione przy wyliczeniu wartości przedmiotu sporu, uwzględniono jedynie wpłatę na rzecz powoda w kwocie 2019,93 zł. Nie zasługuje na wiarę twierdzenie powoda, że wpłata w kwocie 2.120,00 zł z dnia 17 sierpnia 2018 roku na rzecz (...) i wpłata w kwocie 2.019,93 zł z dnia 30 sierpnia 2018 roku na rzecz powoda, to te same wpłaty, albowiem brak zgodności co do dat, wysokości kwoty objętej przelewem oraz podmiotu, na którego rzecz dokonano przelewu. Logika i sekwencja czynności podjętych przez strony wskazuje, że 7 sierpnia 2018 roku wierzytelność zostaje zbyta, P. N. nie posiada co do tego wiedzy i dokonuje przelewów na rzecz pierwotnego wierzyciela w kwotach 2.120,00 zł dnia 16 sierpnia 2018 roku i 3.100,00 zł dnia 9 sierpnia 2018 roku. Następnie ponieważ nowy wierzyciel nie wie o wpłatach, dnia 17 sierpnia 2018 roku wzywa P. N. do zapłaty kwoty 5.643,78 zł. P. N. dokonuje kolejnej wpłaty w kwocie 2019,93 zł z dnia 30 sierpnia 2018 roku na rzecz nowego wierzyciela, który po rozliczenia ww. kwoty występuje do sądu o zapłatę 3814,34 zł z pominięciem wpłat w kwotach 2.120,00 zł i 3.100,00 zł. Przy uznaniu wyliczeń i twierdzeń pozwu za prawidłowe, po uwzględnieniu dowodów przelewów przedłożonych przez pozwanego, a z których otrzymanie środków potwierdził powód (k. 93), pozwany posiada nadpłatę w kwocie co najmniej 1.305,66 zł. W ocenie Sądu jednak powód winien dokonać korekty wyliczeń w zakresie odsetek, uporządkować dokumentację związaną z przelewami dokonanymi przez pozwanego i zwrócić nadpłatę.

Na marginesie wskazać należy, że Sąd odmówił wiary wyliczeniu odsetkowemu przedstawionemu przez powoda. W ocenie Sądu operacje finansowe dokonywane były w sposób chaotyczny i dalece wadliwy (k. 38), ponieważ nie uwzględniały wszystkich wpłaty dokonanych przez pozwanego. Podobne stanowisko tyczy się sposobu wyliczenia roszczenia przedstawionego w pozwie. Z uwagi na brak infrastruktury, którą cechują się podmioty zajmujące się zawodowym dochodzeniem roszczeń i obrotem dłużniem, posiadające oprogramowanie wyliczające wysokość roszczenia głównego i odsetkowego w oparciu o zaawansowane systemy komputerowe i algorytmy, nie jest rzeczą Sądu korygowanie odsetek i wykonywanie ww. operacji przy użyciu kalkulatora, w zastępstwie powoda. Do Sądu należy stwierdzenie prawidłowości albo wadliwości ww. wyliczenia i wyciągnięcie z tej okoliczności konsekwencji procesowych, bądź ewentualna korekta w ramach posiadanych przez siebie instrumentów, ograniczająca się do prostych operacji matematycznych.

Ponieważ pozwany spełnił świadczenie w całości, zaś przeciwnych okoliczności powód nie wykazał, zgodnie z ciężarem dowodu, powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie. W zakresie ograniczenia powództwa wyrażenie zgody na częściowe cofnięcie pozwu, umorzenie postępowania i umożliwienie powodowi dalszego dochodzenia bezpodstawnych roszczeń byłoby sprzeczne z zasadami współzycia społecznego, zatem czynność była niedopuszczalna.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak na wstępie.